

Dingsdag

den 4 Junij.

LONDEN den 1 junij (des avonds). Gisteren werd in het Hoogerhuis de wet op het bestuur der Australische koloniën ten derdenmale gelezen, en zal den 10 junij in commissie nader behandeld worden.

Registren voormiddag hield het Lagerhuis voor de eerstemaal eene proefzitting in het nieuwe voor die vergadering bestemde gebouw, en bepaalde daar zijne werkzaamheden tot de derde lezing der wet op de hersche verkiezingen, terwijl de bezigheden des namiddags in het oude gebouw hervat werden.

Gisteren deed de heer E. N. Buxton het voorstel dat het Huis verklaren zou: „dat het onbillijk en onstaatkundig is de door vrijen behandelde suikers der Engelsche koloniën en bezittingen aan onbepaalde mededinging bloot te stellen met de suikers uit Landen waar de slavenhandel nog in zwang is.“

Heden brengt de heer Léon Faucher verslag uit omtrent de ingekomen verzoekschriften, in welke tegen de behandelde kieswet werd geprotesteerd. Hij ving aan met klagen over den geest waarin verscheiden dezer stukken zijn opgesteld; daarin wordt een toon aangeslagen, welke niet paste.

Op het einde harer zitting van gisteren heeft de Wetgevende Vergadering met 433 tegen 241 stemmen het ontwerp van wet tot hervorming der kieswet in zijn geheel goedgekeurd.

Heden brengt de heer Léon Faucher verslag uit omtrent de ingekomen verzoekschriften, in welke tegen de behandelde kieswet werd geprotesteerd.

Voortdurend luiden de berichten omtrent den toestand des Konings van Pruisen gunstig. Z. M. slaapt des nachts zeer gerust; de gevoeligheid in den omtrek der

wonde neemt steeds af, en de wonde zelve staat zeer zuiver. De Trouwbonnd heeft, naar aanleiding der poging tot koningsmoord, eene zeer hevige oproeping aan het Pruisische Volk gerigt, waarin die Vereeniging de burgers aanspoort om alle schrijvers, verspreiders en bewondersaars van oproerige dagbladen en geschriften met alle teekenen van verachting, en met verbanning uit hunne gezellige kringen, te spijzen, en verder, ieder naar vermogen, met woord en schrift, den verderfelijken geest die tot minachting en verzuizing van het Koninklijk gezag leidt tegen te werken.

De wapening in verscheidene gedeelten der Pruisische Monarchie wordt voortgezet. Van ieder artillerie-regement zullen vier batterijen en eene colonne, alsoo zes en dertig batterijen en negen kolonnen, mobiel gemaakt worden. De vestingen Neisse en Glatz in Silezië worden in staat van verdediging gebracht. Prins Adalbert van Pruisen, die den vrede der afgelopen maand in Poson bankwras, om inspectie over de bezetting te houden, zou aldaar gezegd hebben dat de rode divisie en de derde afdeling van het 5de artillerie-regement onverwijd mobiel gemaakt en naar de Oostenrijksche grenzen in Silezië gezonden zullen worden.

Volgens een nog niet volkomen bevestigd gerucht, heeft de Saksische Regering den 25 mei de officiële verklaring naar Berlijn opgezonden, dat zij zich van het den 26 mei 1849 aldaar gesloten Verbond losmaakt. — Te Weenen verhaalde men den gosten der vorige maand dat de Keizer van Rusland eerstdaags die hoofdstad zou bezoeken. De Russische gezant bij het Oostenrijksche Hof, graaf Medem, zal niet naar Warschau gaan alvorens de president-minister vorst Schwarzenberg vandaar is teruggekeerd.

Z. M. heeft heden ochtend vroegtijdig de godsdienst-oefening in de Grootte Kerk, onder het gehoor van den wel erw. heer Oort, bijgewoond.

Gisteren morgen ten 9 ure is nopens Z. K. H. prins Maurits het volgend ziektebericht uitgegeven: „De koorts volgt haar verloop met de afwisselingen, aan deze ziekte eigen; de huiduitwaseming, die zich sedert tweemaal vier en twintig uren had ingesteld, heeft de hevigheid der verschijnselen verminderd.“

Heden middag is Z. Exc. de Turksche ambassadeur Mehemed pacha bij HH. KK. HH. prins en prinses Frederik ten gehoor ontvangen. — In de residentie is aangekomen en aan het Hôtel de Bellevue afgestapt de markies F. Corsi, komende van Parigi in Toskane, met gevolg.

Reeds is aan den Raad van State verzonden, om eerstdaags aan de Vertegenwoordiging aangeboden te worden, een wetsontwerp ter voldoening aan art. 7 der Grondwet, bepalende, dat de wet verklaart wie Nederlanders zijn, en een vreemde niet dan door eene wet genaturaliseerd wordt.

Gisteren is alhier veranderd geweest het collegie der ridderschap voor de provincie Zuid-Holland. Men schiep te verwachten, dat de vergadering openbaar zou zijn, ten gevolge van de meerdere openbaarheid, welke het uitvloeisel is van de nieuwe orde van zaken. De vergadering, die dan ook wettelijk met geopende deuren aanving, werd echter spoedig weder met gesloten deuren gehouden, daar de voorzitter, Z. Exc. de minister van Staat, baron van Zyden van Nyevelt, daartoe den laat gaf, er bijvoegende dat, hoe de Minister van Binnenlandsche Zaken daarover ook mogt denken, hij als voorzitter deze vergadering met gesloten deuren beval. De aanvankelijk opgekomen nieuwsgierigen verlieten dan ook onmiddellijk deze (waarschijnlijk) laatste vergadering van het collegie der ridderschap.

TWEDE KAMER. — Zitting van saturday 1 junij.

Zijn ingekomen drie missives van de Eerste Kamer, houdende kennisgeving van de in de zitting dier Kamer gisteren aangenomen wetten. Een aantal petitiën, meest alle bezwaren inhoudende tegen sommige bepalingen der Provinciale wet, worden naar de daartoe bestemde Commissie verzonden.

besloten de scheepvaartwetten aan de orde te stellen na afhandeling der wetten op het kiesregt en de samenstelling der Provinciale Staten.

De Commissie voor de petitiën brengt verslag uit op een aantal in hare handen gestelde stukken, waaronder een adres van H. van Vauren c. z. te Haasten, de tusschenkomst der Kamer oproepende tot herstelling van hun regt en handhaving van het regt der Kerk. De Commissie is van oordeel dat de Regering onbevoegd was tot het slaan der bij dat adres bedoelde overeenkomst, waarbij, naar de meening der adressanten, kerkelijke eigendommen zijn verworpen en aan particuliere personen weggeschonken, terwijl het Gouvernement meende dat de bewuste goederen het eigendom waren van den Staat. Derhalve adviseert de Commissie tot de nederlegging van het adres ter griffie en verzending, bij afschrift aan het Gouvernement, met te kennisgeving dat de Kamer opheldering verlangt omtrent de feiten, bij dat adres opgegeven, en de daarmede in verband staande handelingen van het Gouvernement. De zaak geeft aanleiding tot langdurige discussiën, waaraan, onder anderen, de voormalige minister voor de Hervormde en andere eerediensten, de heer van Heemstra, deel neemt, maar die, uit hoofde er geen genoegzaam aantal leden meer tegenwoordig is, tot geen besluit leiden, weshalve de besliasing tot maandag wordt uitgesteld.

Tegen het instellen van grootere kiesdistricten, dan van 45,000 zielen, wordt door sommige leden ingebracht, dat daaruit vermindering der deelneming aan het verkiezen der leden van de Tweede Kamer is te vreesen. De kiesers, om bij het openen der stembrieven tegenwoordig te zijn, zouden zich te ver moeten verplaatsen; zij zouden dikwijls den candidaat, die kans had de meeste stemmen te verkrijgen, niet kennen; het deelnemen aan de verkiezing zou hun daarom onverschillig zijn. Moegelijkheid, om bij het openen der brieven tegenwoordig te zijn, schijnt geene aanleiding te kunnen wesen om zich van deelneming aan de keuze te onthouden. Wanneer toch de opening plaats vindt, is de keuze reeds volbragt, is hieraan niet meer los te komen. Voor den kiezer komt het op de inlevering, niet op de opening aan. De eerste zal hem, ook bij het insellen van groote kiesdistricten, door het aanvrijzen van vele onderdistricten, gemakkelijk te maken zijn. Van den uitslag der laatste zal hij spoedig genoeg kennis verkrijgen. Dat de candidaat, die de meeste kans had, in een groot district niet bekend zou kunnen worden, is beswaarlijk aan te nemen. In den tegenwoordigen tijd, inzonderheid in Nederland, bestaat voldoende gelegenheid, om zich omtrent de personen, die bij de verkiezing in aanmerking komen, te onderrijpen.

Men vreest eindelijk van groote kiesdistricten, en dit acht om het grootste bezwaar, dat zij zeer vreemde voortige bestanddeelen der bevolking zullen samenvoegen, waaronder minderheden zullen zijn, die er prijs op stellen hare meer bijzondere belangen behoorlijk vertegenwoordigd te zien. De Regering moet hierop antwoorden, dat, naar de Vertegenwoordigers des Rijks te kiezen zijn, alle gedachte aan vertegenwoordiging van bijzondere belangen op zijde gezet, en louter op het welzijn van het geheele Nederlandsche Volk gelet behoort te worden; dat voorts eene bepaling welkom moet zijn, die de vreemde voortige bestanddeelen onzer bevolking, zoo zij bestaan, in onderdiogen aanraking brengen en er toe leiden zal, dat zij zich beschouwen als ingezetenen en leden van één Staat, als loten van éénen stan.

De geest der Grondwet kan geen andere zijn dan nationale kiezers, zoo veel mogelijk te verkrijgen; dat daarvan te meer wordt afgeweken, hoe grooter het aantal districten, en dus hoe kleiner het aantal dergenen is, die een volksvertegenwoordiger kunnen benoemen, zal wel niet worden betwijfeld. En dan is het zeker, dat eene indeeling in districten, kleiner dan voor de uitvoering en geregelden gang van het verkiezingswerk gevorderd is, niet overeen zou stemmen met onze constitutionele beginselen. Waar de Regering nog districten van 50,000 zielen heeft voorgedragen, is zij daarbij slechts door redenen van noodnuttigheid gebragt, redenen die meestal niet zoo zeer door daar ter plaatse bestaende locale omstandigheden werden te weeg gebragt, maar die de algeheele indeeling van het Rijk als van zelf medebragt.

Ten aanzien van het algemeene denkbeeld waarvan de Regering bij het vaststellen van den census is uitgegaan, was het haar aangenaam te zien dat de meerderheid der leden in hare gronden deelde. Het door eenige leden voorgestaan gevoelen, dat men het middelfijfer tusschen f 160 en f 20 als punt van nügang had moeten kiezen, schijnt niet wel overeen te brengen met de grondwettige bepaling, die slechts twee getallen, een maximum en een minimum, noemt. Dat de voorgestelde cijfers de gelegenheid niet openlaten om in onderscheiden gemeenten, zonder hervorming der Grondwet, den census te verlagen, komt der Regering voor, geen bezwaar maar eene aanbeveling te zijn; het is geraden, de zucht tot verlaging van den census te voorkomen, niet op te wekken. Of door den voorgedragen census het kiesregt zal worden toegekend aan ingezetenen, die de ter uitvoering daarvan nodige zelfstandigheid en politieke ontwikkeling missen, zoo slechts bij de toepassing der cijfers op elke gemeente kunnen bliken; bij het vaststellen van den census, is telkens en voor elke streok of plaats onderzocht, met de betaling van welke som geschiktheid om te kiezen, in den regel, geacht kon worden gepeard te gaan.

In het ontwerp zijn nog eenige wijzigingen gebragt, waardoor art. 4 vervalt, terwijl de meeste der verdere veranderingen van ondergeschikt belang zijn en meestal op de inlevering en het openen der stembrieven betrekking hebben. Art. 116 wordt nu dus gelezen: „Bij ontbinding van eene der Kamers of van beide, begint de rooster van aftreding telkens op nieuw te werken, voor de Eerste Kamer over twee jaren, voor de Tweede over één jaar, te beginnen met den eerstvolgenden derden maandag in september.“

